

Partnerstvo za razvoj

Sporazum političnih strank in predstavnikov narodnosti v DZ o sodelovanju pri izvajanju Strategije razvoja Slovenije

Slovenija se mora danes soočiti s pomembnimi izzivi. Nekateri med njimi so skupni celotni Evropi. Zaradi pritiskov globalizacije moramo oblikovati bolj dinamično in inovativno gospodarstvo, temelječe na znanju, podjetnosti in večji mobilnosti ljudi. Hkrati moramo poiskati način, da bomo ob nujnosti večje konkurenčnosti in dejstvu demografskih sprememb ohranili vrednote evropskega razvojnega modela, kot so visoka raven blaginje in kakovost življenja, socialna kohezija in solidarnost, dostopnost izobraževanja in zdravja, sodelovanje državljanov pri odločanju in trajnost razvoja. Slovenija se kot nova članica Evropske unije srečuje še z dodatnimi izzivi. Gospodarsko dohitevanje razvitejšega dela Evrope moramo nujno pospešiti, če želimo v dosegljivi prihodnosti uživati njim primerljivo blaginjo. Obenem pa moramo v okviru Evropske unije najti pot za samostojen nacionalni razvoj, za uveljavljanje naših političnih in gospodarskih interesov, za krepitev mednarodnega položaja in za razvoj naše kulture.

Politične stranke in predstavnika italijanske in madžarske narodnosti v DZ se s tem sporazumom zavezujemo k tvornemu sodelovanju pri iskanju najboljših odgovorov na te izzive. Zunanje okolje in nekatere naše slabosti zahtevajo spremembe sedanjih politik in inštitucij. Pri iskanju najboljših odgovorov na gospodarske in družbene izzive je zaželeno sodelovanje vseh, ki k temu lahko prispevajo. Uspešnost sprememb, za katere se bomo odločili, bo večja, če bomo zanje dosegli široko razumevanje in soglasje. Zato s tem sporazumom opredeljujemo naše skupne razvojne cilje in vrednote, ki jih bomo spoštovali pri njihovem doseganju. Podpisnice se zavezujemo, da bomo pri oblikovanju ukrepov za doseganje teh ciljev tvorno sodelovale, kar pomeni, da bomo prispevale k iskanju najboljših rešitev v parlamentu in da bomo s svojim javnim delovanjem prispevale k razumevanju nujnosti in smiselnosti sprememb, za katere se bomo skupaj odločile.

Cilji

Glavni cilj razvoja je povečevanje človekove blaginje in kakovosti življenja. Razvoj družbe mora izboljšati možnosti vsakega človeka za dolgo, zdravo in aktivno življenje. Ljudem mora biti zagotovljena dostopnost znanja in zdravja kot osnovnih virov, ki omogočata uresničenje osebnih potencialov, dejavno vključevanje v družbeno, politično in gospodarsko življenje ter prevzemanje odgovornosti za lastno usodo. Zagotovljena mora biti socialna varnost, ki omogoča večjo prilagodljivost ljudi in obvladovanje življenjskih tveganj. Posebna pozornost mora biti namenjena zaščiti najbolj ranljivih skupin, zmanjševanju revščine in socialne izključenosti. Zagotovljena mora biti pravna varnost človekovih pravic in premoženja, enakost možnosti ter spoštovanje osebnih in kulturnih razlik.

Glavna gospodarska cilja sta pospešitev gospodarske rasti in večja zaposlenost. Če želimo doseči višjo blaginjo in kakovost življenja, moramo povečati gospodarsko rast. Če želimo doseči višjo gospodarsko rast, moramo izpeljati strukturne reforme, s

katerimi bomo izboljšali našo konkurenčnost v globalnem gospodarskem okolju. Konkurenčnost danes lahko temelji le na znanju, inovativnosti in podjetništvu ljudi ter na večjih vlaganjih v znanje, sodobne tehnologije in raziskave in razvoj. To pa zahteva oblikovanje bolj odprte, dinamične in prilagodljive družbe, ki se bo sposobna hitreje odzivati na izzive globalizacije in enotnega evropskega trga. Povečati je potrebno učinkovitost delovanja države in njenih predpisov ter zmanjšati njeno neposredno vlogo v gospodarstvu, razen na področjih, kjer bi bil ogrožen gospodarski, geopolitični in strateški obstoj in razvoj Republike Slovenije. Potrebno je ustvariti pogoje za hitrejši razvoj vseh regij in zmanjševanje zaostanka najmanj razvitih.

Razvoj mora biti trajosten. Trajnostni razvoj omogoča današnjim generacijam zadovoljevanje njihovih potreb, ne da bi omejeval možnosti vsaj enako uspešnega zadovoljevanja potreb prihodnjih generacij. Rezultat trajnostnega razvoja je dolgoročno uravnovešena razvitost gospodarske, socialne in okoljske sestavine blaginje, ohranitev sposobnosti oblikovati življenje v vsej njegovi raznolikosti, spoštovanje omejitev naravnih virov, zagotavljanje visoke stopnje zaščite in izboljšanja kakovosti okolja, preprečevanje in zmanjšanje onesnaževanja okolja, spodbujanje inovativnega, z znanjem bogatega, konkurenčnega in ekološko učinkovitega gospodarstva, spodbujanje demokratične, socialno vključujoče, kohezivne, zdrave, varne in pravične družbe, ki spoštuje temeljne pravice in kulturno raznolikost, ki ustvarja enake možnosti in se bori proti vsem oblikam diskriminacije, korupcije in klientelizma ter spodbujanje ustanavljanja in ohranjanja demokratičnih institucij doma in v svetu, ki temeljijo na miru, varnosti in svobodi.«

Načelo trajnosti na gospodarskem in socialnem področju pomeni predvsem vzdržno povečevanje sposobnosti za gospodarsko rast, človekov razvoj in večanje blaginje, za kar moramo med drugim zagotoviti medgeneracijsko trajnost sistemov socialnega zavarovanja in javnega financiranja, ustvariti pogoje za trajno obnavljanje prebivalstva ter preprečiti razvojno izključenost posameznih družbenih skupin ali področij države. Načelo trajnosti na okoljskem in prostorskem področju pomeni organizacijo gospodarstva, infrastrukture, poselitve in načina življenja v okviru nosilnosti okolja, prostora in naravnih virov.

Vrednote

Javne razprave o prihodnosti Slovenije, ki so potekale v zadnjih letih, so pokazale, da obstaja osnovno soglasje o temeljnih razvojnih ciljih, pa tudi zavest, da so za njihovo uresničitev potrebne spremembe. Odgovornost vlade je, da na podlagi tega soglasja pripravi celovite strukturne reforme ter k njihovemu oblikovanju in realizaciji pritegne ustvarjalne sposobnosti ljudi, razvojni potencial institucij in različne interese države, podjetij in civilne družbe. S podporo tako širokega kroga deležnikov bo lažje izpeljala potrebne spremembe tudi takrat, ko bodo te zahtevale dodatne napore in prilagajanje, ali kadar bodo trčile na nasprotovanje obstoječih interesov. Podpora spremembam pa bo večja, če bodo krepile ustavne vrednote, na katerih temelji slovenski obstoj in razvoj.

Družbene spremembe je potrebno zasnovati in izpeljati na demokratičen način. Demokracija ne pomeni le volitev in demokratične ureditve formalnih inštitucij. Pomeni tudi odprt javni dialog o pomembnih vprašanjih, posvetovanje z zainteresiranimi skupinami civilne družbe, dialog med socialnimi partnerji, lokalno

samoupravo in regionalno partnerstvo ter neposredno odločanje državljanov. Pomembna elementa demokracije sta javnost dela in odgovornost državnih funkcionarjev ter svoboda javnega izražanja in pluralnost medijev. Učinkovito usmerjanje razvoja zato zahteva medsebojno usklajevanje in relativno visoko stopnjo soglasja družbenih deležnikov na vseh ravneh. S tem se poveča družbena odgovornost za učinkovit razvoj in presežejo zgolj redistributivne koalicije, kjer prevladujejo zasebne koristi nad javnimi. Država mora odigrati vlogo moderatorja takšnega družbenega dialoga ter z informacijami in argumenti ustvarjati zavest o potrebnosti strukturnih reform ter večje družbene in gospodarske dinamike.

Slovenija mora biti pravna država. Pravna država pomeni enakost vseh ljudi pred zakonom ter neodvisnost in nepristranskost sodstva pri njegovih odločitvah. Pomeni tudi enakost obravnave vseh ljudi pred državnimi organi in javnimi službami, torej odsotnost privilegijev, neformalnih vplivov in korupcije. Človekove pravice morajo biti učinkovito zaščitene in brez izjeme spoštovane. Nujen pogoj pravne države je učinkovitost pravosodnega sistema in sistema javne varnosti, ki zagotavljata dejansko izvršljivost posameznikovih pravic in varstvo njegovih legitimnih interesov.

Slovenija mora ob večji konkurenčnosti ostati socialna in socialno pravična država. Socialna pravičnost pomeni enakost možnosti vseh državljanov za dostop do osnovnih virov, ki omogočajo kakovostno življenje. Prav tako pa socialna pravičnost pomeni zagotavljanje blaginje in varnosti tudi za tiste, ki so v življenjskem tekmovanju manj uspešni, saj je temeljna odgovornost socialne države, da zagotavlja s konsenzom določeno raven socialne varnosti za vse. Pri tem ima pomembno vlogo zlasti javni sektor, ki pa mora biti učinkovit in ga je smiselno dopolniti in povezovati s sistemom nejavnih izvajalcev, zlasti nevladnimi organizacijami in zasebno pobudo. Potrebujemo bolj učinkovito socialno državo, ki temelji na prožnem upoštevanju različnosti potreb ljudi, na spodbujanju aktivnosti in podjetnosti posameznikov ter na oblikovanju širše, bolj raznolike in delno tudi konkurenčne ponudbe socialnih storitev. Soočamo se s potrebo po vzpostavitvi pluralnega sistema blaginje, ki ga poleg javnega sestavljajo še nevladni, neformalni in komercialni sektor. Zato je potrebno oblikovati strategijo pluralizacije storitvenega sistema, v katerega bodo kot dopolnitev k javnim izvajalcem prednostno vstopale predvsem nevladne organizacije in zasebni subjekti neprofitnega značaja. Pospeševanje pluralizacije storitvenega sistema mora potekati postopno in ne sme ogroziti osnovne socialne varnosti. Predvsem obstoječa široka mreža nevladnih organizacij, pestrost njihovih organizacijskih oblik, kadrovske (profesionalni in volonterski) ter finančni potencial, predstavlja dobro podlago za relativno mehak prehod in delni prenos storitev iz javnega sektorja na nejavne izvajalce. Vendar pa moramo v procesu pluralizacije okrepiti odgovornost države za zagotavljanje pogojev za delovanje nejavnih izvajalcev, predvsem z zagotavljanjem ustreznih materialnih pogojev za njihovo delovanje, pa tudi z organizacijo drugih oblik podpornih mehanizmov.

Gospodarski razvoj temelji na svobodni gospodarski pobudi in poštenem nagrajevanju uspešnih. Ekonomska vloga države je zagotavljanje stabilnega, preprostega in čimbolj preglednega gospodarskega okolja. Trgi blaga, dela in kapitala morajo delovati prosto, vendar v okviru jasnih pravil, ki spodbujajo podjetniško inovativnost, tržno moralo in družbeno odgovorno obnašanje podjetij, neprofitnih organizacij in posameznikov. Podjetniški duh, neprestano poslovno prilagajanje podjetij ter medsebojno zaupanje in sodelovanje družbenih deležnikov morajo postati osrednje razvojno gibalno. Ekonomska uspešnost in pravičnost pa zahtevata tudi upoštevanje in ustrezno nagrajevanje dosežkov posameznika in

njegovega prispevka k razvoju. Socialne razlike, ki nastanejo kot rezultat nagrajevanja dobrega dela, znanja, ustvarjalnosti, podjetnosti in sposobnosti posameznika so legitimne in razvojno spodbudne.

Prednostne naloge za doseganje ciljev

Strategija razvoja Slovenije določa pet prednostnih nalog za doseganje naših razvojnih ciljev. Za njihovo uspešno izvedbo bodo potrebne spremembe na številnih področjih. Vlada je zato sprejela okvir gospodarskih in socialnih reform, ki pomeni nabor ključnih sprememb, potrebnih za uresničevanje strategije, ter izhodiščne predloge konkretnih rešitev. Najpomembnejši predlogi, urejeni po posameznih prednostnih nalogah, so povzeti v naslednjih odstavkih. Vlada bo letos poskušala ustvariti čim širše soglasje za predvidene ukrepe, tako z njihovim dodatnim utemeljevanjem kot tudi s prilagajanjem in nadomeščanjem z boljšimi ali bolj sprejemljivimi rešitvami. Podpisnice sporazuma bomo pri tem sodelovale s konstruktivnimi predlogi in z jasno podporo rešitvam, za katere bomo ocenile, da ob spoštovanju naših skupnih vrednot omogočajo doseganje s tem sporazumom postavljenih ciljev.

Konkurenčno gospodarstvo in hitrejša gospodarska rast. Naše zaostajanje v mednarodnih primerjavah konkurenčnosti gospodarstva in poslovnega okolja zahteva hitro ukrepanje. Ukrepi so predvideni na petih ključnih področjih.

Prvič, potrebne so odločnejše spremembe za povečanje gospodarske konkurenčnosti. Spodbuditi moramo hitrejši razvoj podjetništva ter malih in srednjih podjetij, oblikovati prijaznejše poslovno okolje, okrepiti domače in razvojno spodbudne tuje naložbe. Podpreti moramo internacionalizacijo uspešnih slovenskih podjetij in povečati konkurenčno sposobnost storitvenih dejavnosti. Odpravljati moramo monopole oziroma možnosti za izkoriščanje tržnega položaja v gospodarskih dejavnostih, mrežnih storitvah, zemljiški regulaciji in nepremičninskem trgu ter na področju reguliranih poklicev. Hkrati moramo zagotoviti stabilno makroekonomsko okolje in prevzem evra v letu 2007.

Drugič, potrebna je razvojno spodbudna davčna reforma. Davčni sistem in njegovo izvajanje je potrebno poenostaviti. Zmanjšati je potrebno obremenitev dela in deloma povečati obremenitev potrošnje, onesnaževanja in premoženja.

Tretjič, s prestrukturiranjem javnih izdatkov in s ciljnim usmerjanjem evropskih sredstev na nekaj ključnih projektov moramo odločneje podpreti razvojne prioritete države.

Četrtič, s privatizacijo moramo pospešiti umik države iz gospodarstva in zagotoviti večjo učinkovitost gospodarstva ter razvoj finančnega sistema.

Petič, tudi na področju javnih gospodarskih služb je potrebna liberalizacija in omogočanje konkurence različnih ponudnikov ob hkratnem zagotavljanju zanesljivosti oskrbe in enake dostopnosti infrastrukture.

Učinkovito ustvarjanje, pretok in uporaba znanja. Razpoložljivo domače in tuje znanje moramo bolje kot doslej uporabiti za svoj gospodarski razvoj in ustvarjanje

kakovostnih delovnih mest. Zato so potrebne temeljite spremembe v delovanju dveh ključnih podsistemov.

Prvič, potrebne so spremembe v raziskovalni politiki in spodbujanju tehnološkega razvoja, še posebej pa razvoj kvalitetnih in zadostnih človeških virov. Javna sredstva za raziskave in razvoj moramo povečati in jih preusmeriti v tehnološki razvoj in sodelovanje z gospodarstvom. Okrepiti je potrebno spodbude za zaposlovanje mladih strokovnjakov v gospodarstvu, za povezovanje gospodarstva z univerzami in inštituti ter za razvijanje ključnih sodobnih tehnologij tudi v Sloveniji. Naš cilj je oblikovanje učinkovitega in odprtega »inovacijskega sistema«, v katerem bodo interaktivno sodelovali vsi ključni udeleženci (podjetja, univerze, javne in zasebne raziskovalne inštitucije, državna uprava ter podporne paradržavne inštitucije kot so agencije, tehnološki parki, finančne organizacije ipd.).

Drugič, potrebne so spremembe v izobraževalnem sistemu, ki bodo povečale njegovo kakovost, povezanost s potrebami gospodarstva in podpirale vseživljenjsko učenje. Reforma visokega šolstva bo temeljila na dvigu kvalitete visokega šolstva in vpeljavi evalvacijskih mehanizmov, ki bodo zagotavljali visoko strokovnost poučevanja in raziskovanja na vseh slovenskih univerzah in tako omogočali, da bodo na študij v Slovenijo bolj množično prihajali tudi študentje iz tujine, vendar ne na račun zmanjšanja vpisnih kvot za slovenske študente. Ustvariti moramo okolje, v katerem bo sčasoma prišlo do preoblikovanja obstoječih univerz, njihovega povezovanja z inštituti in ustanavljanja novih, tudi zasebnih visokošolskih zavodov. S tem bi dosegli potrebno konkurenco in odprtost univerzitetnega prostora. Financiranje visokega šolstva naj bi omogočilo večji vpliv uporabnikov na kakovost izobraževalnih storitev ob zagotavljanju dostopnosti študija ne glede na socialni status.

Učinkovita in cenejša država. Stroške delovanja javnega sektorja je potrebno zmanjšati z bolj racionalno organizacijo in bolj učinkovitim izvajanjem nalog, s poenostavitvami postopkov, varčevanjem pri zaposlovanju, s prenašanjem dela nalog na nevladne organizacije ter zasebne subjekte neprofitnega in profitnega značaja z uveljavljanjem javno zasebnega partnerstva. Izboljšati je potrebno našo sposobnost za črpanje evropskih sredstev. Kakovost predpisov je potrebno izboljšati z vključevanjem zainteresirane javnosti v njihovo pripravo, z vnaprejšnjimi presojami učinkov in z načelom minimiziranja administrativnih bremen. Izboljšati je potrebno delovanje pravosodnega sistema in zmanjšati sodne zaostanke.

Moderna socialna država in večja zaposlenost. Ustvariti želimo okolje, v katerem bodo ljudje lažje in hitreje našli delo, hkrati pa uživali tudi potrebno raven socialne zaščite in varnosti. S prilagoditvami v sistemih socialnega zavarovanja je potrebno zagotoviti, da bo primerna raven varnosti zagotovljena tudi prihodnjim generacijam. Zato so potrebne spremembe na štirih področjih.

Prvič, ustvariti je potrebno prilagodljivejši trg dela in spodbuditi večjo zaposlenost. Brezposelne osebe in prejemnike socialnih transferov je potrebno motivirati za aktivno iskanje dela in razvijanje njihovih sposobnosti ter za sprejemanje tudi občasnih in začasnih zaposlitev. Pri tem jih je treba podpreti s spremenjeno politiko zaposlovanja, s spodbudami za izobraževanje in usposabljanje ter z izboljšano štipendijsko politiko. Podjetjem je potrebno omogočiti enostavnejše sprejemanje odločitev o novem zaposlovanju in znižati davčno ceno dela, kar bo povečalo stopnjo zaposlenosti. Oblikovati je potrebno tudi prilagodljivejši in bolj stimulativen plačni sistem.

Drugič, z večjo preglednostjo in enostavnostjo sistema socialnih transferov je potrebno zagotoviti, da bodo pomoč dobili tisti, ki so je res potrebni, ter preprečiti izkoriščanje in zlorabe sistema socialnih pomoči. Vzpostaviti je potrebno enotno evidenco, poenotiti valorizacijske mehanizme in merila za dodeljevanje socialnih pravic ter določiti višino prejemkov tako, da bo stimulirala odločitve za delovno aktivnost. Pri zagotavljanju socialnih pomoči socialno ogroženim občanom je potrebno krepiti mehanizme aktivne socialne politike, s poudarkom na preventivnih programih, samoorganizaciji in samopomoči ter oblikovanju multidimenzionalnega pristopa (vključevanjem več subjektov hkrati) pri reševanju socialnih stisk, saj so le-te običajno produkt več med seboj povezanih vzrokov.

Tretjič, v pokojninskem sistemu je potrebno okrepiti spodbude za daljše ostajanje v aktivnosti, omogočiti zavarovanje in pridobivanje ustreznih pravic tudi na osnovi kratkotrajnih zaposlitev ter spodbujati varčevanje v prostovoljnem sistemu. Doseči je potrebno pravičnejšo porazdelitev bremen in upravičenj iz pokojninskega sistema ter zagotoviti ustrezno kombinacijo socialne sprejemljivosti in ekonomske vzdržnosti sistema.

Četrtič, spremembe v zdravstvenem sistemu morajo zagotoviti izboljšanje zdravja prebivalstva, zaznavanje in odpravljanje nepravičnih razlik v zdravju ljudi, povečati dostopnost do zdravstvenih storitev, povečati solidarnost in pravičnost zdravstvenega sistema, povečati odzivnost zdravstva na upravičena pričakovanja ljudi, povečati učinkovitost zdravstvenega sistema, predvsem z učinkovitejšim upravljanjem z obstoječimi viri, pa tudi z vzpodbujanjem racionalnega obnašanja ponudnikov in uporabnikov zdravstvenih storitev, kar bo omogočilo boljše zadovoljevanje dejanskih potreb z danimi sredstvi.

Trajnostni razvoj. Zagotoviti moramo, da bodo ukrepi različnih politik poleg uresničevanja sektorskih ciljev namenjeni tudi zagotavljanju trajnostnega razvoja. To so zlasti ukrepi na področju prebivalstvene politike, regionalnega razvoja, gospodarjenja s prostorom, kmetijske politike, stanovanjske politike, energetske učinkovitosti, okoljske vzdržnosti transporta, varstva okolja, zdravja in kulture.

PRAVILA O VPLIVU IN ODGOVORNOSTI

I.

Podpisnice sporazuma o partnerstvu soglašajo, da je za nov razvojni zagon Slovenije in višjo kakovost življenja ljudi potrebna modernizacija in nadgradnja obstoječe gospodarske in socialne strukture.

II.

Podpis sporazuma o partnerstvu nobene od strank podpisnic ne zavezuje k vnaprejšnjemu soglasju k posamičnim ukrepom iz vladnega predloga gospodarskih in socialnih reform.

III.

Vsem podpisnicam sporazuma bo vlada v roku 30 dni po podpisu sporazuma predložila konkreten, terminsko določen zakonodajni program aktivnosti vlade za uresničevanje okvira gospodarskih in socialnih reform.

IV.

Podpisnice sporazuma bodo razpravljale in se usklajevale o vsakem predlogu zakona posebej.

Vlada bo od podpisa tega sporazuma dalje vsak predlog zakona iz normativnega programa za izvajanje gospodarskih in socialnih reform poslala podpisnicam še pred pričetkom uradne vladne procedure za potrditev predloga zakona. Če bo katera koli od podpisnic imela pripombe na besedilo zakona, bo lahko v 7 dneh zahtevala usklajevalni sestanek podpisnic, ki ga bo v roku treh dni po prejemu predloga sklical predlagatelj zakona.

Cilj takega skupnega razgovora oz. usklajevalnega sestanka je dogovor o ciljih in bistvenih rešitvah v predlogu zakona. Če dogovor po usklajevanju predstavnikov podpisnic sporazuma ni dosežen, v nadaljnjih 7 dneh ocenijo možnost sporazuma predsedniki strank podpisnic. Če sporazum ni dosežen in vlada odloči, da bo zakon kljub temu vložila v parlamentarno proceduro, imajo podpisnice, ki so temu nasprotovale, pravico javnega pojasnila svojih stališč glede vsebine zakona in zanj ne prevzemajo odgovornosti.

V.

Vlada bo zagotovila, da se v oblikovanje predlogov zakonov še naprej enakopravno vključujejo socialni partnerji v okviru ESS in po potrebi tudi zainteresirane institucije in nevladne organizacije.

Podpisniki sporazuma bodo obveščeni o sejah ESS in se strinjajo, da njihovi predstavniki kot vabljeni sodelujejo na njih.

Pred vložitvijo predloga zakona v zakonodajno proceduro morajo biti vsi podpisniki sporazuma seznanjeni z rezultati pogajanj s socialnimi partnerji in z neusklajeno vsebino predlaganih rešitev, kar bo vlada zagotovila s pošiljanjem zapisnikov ESS in zapisnikov drugih usklajevanj vsem podpisnicam.

VI.

Ob predložitvi vsakega od predlogov zakonov iz sklopa gospodarskih in socialnih reform bo vlada obvestila Državni zbor in javnost, ali je bilo opravljeno usklajevanje med partnerji sporazuma, ali je in v kakšni vsebini o zakonu doseženo soglasje in/ali katere stranke podpisnice k predlaganemu besedilu niso dale soglasja.

VII.

Vsaka od strank podpisnic sama odloča, kdo jo bo zastopal na usklajevalnih sestankih o posamičnih predlogih zakonov.

Predstavniki podpisnic, ki usklajujejo predloge zakonov, obveščajo svoje poslanske skupine o stališčih in dogovorih strank podpisnic v zvezi s tem sporazumom. Podpisnice tega sporazuma se bodo potrudile, da bodo njihove poslanske skupine v državnem zboru podprle usklajene rešitve predlogov zakonov, vendar ta sporazum v ničemer ne omejuje svobodo poslanca DZ, ki izhaja iz 82. člena Ustave RS.

VIII.

Stranke podpisnice ustanovijo Partnerski svet kot posvetovalni organ, v katerem sodelujejo predsedniki strank podpisnic in podpisnika predstavnikov narodnosti. Partnerski svet se sestane na predlog katerega koli člana ali članice sveta, skliče in vodi pa ga predsednik vlade. Na seje sveta se vabi tudi predsednika Državnega zbora, vodjo vladne službe za razvoj in po potrebi predstavnike ustreznega vladnega resorja.

IX.

Vsaka od podpisnic lahko kadar koli sporoči drugim, da izstopa iz sporazuma ter za to odločitev navede tudi razloge.

Če ne pride do poskusov pomiritve in dogovora, se šteje, da je po treh dneh stranka podpisnica dokončno izstopila.

V Ljubljani, 18. aprila 2006

Janez Janša

predsednik Slovenske demokratske stranke

Borut Pahor

predsednik Socialnih demokratov

dr. Andrej Bajuk

predsednik Nove Slovenije

Janez Podobnik

predsednik Slovenske ljudske stranke

Zmago Jelinčič Plemeniti

predsednik Slovenske nacionalne stranke

Karl Erjavec

predsednik Demokratične stranke upokojencev Slovenije

Maria Pozsonec

predstavnica madžarske narodne skupnosti

Roberto Battelli

predstavnik italijanske narodne skupnosti